

รายการอ้างอิง

- [1] Gonzalez,R.C. and Woods,R.E. Digital Image Processing ,New York : Addison-Wdsley Publishing Company , 1992
- [2] Pradit Mittrapiyanuruk . A PC-Base Visual Inspection System for Inspecting Printer Label on Bottles ,Chulalongkorn University,1997
- [3] S.A.Hojjatoleslami,J.Kittler, Automatic Detection of Calcification in Mamograms ,IEE Conf.1995
- [4] Vinai Piyatasirikul, Develop of Digital Image Processing Techniques for Detecting the Cracks on Road Surface ,Chulalongkorn University,1996
- [5] Robert J. Schalkoff, Pattern Recognition Statistical, Structural and Neural Approaches ,John Wiley&Sons, Inc.
- [6] Herbert Boerner and Helmut Strecker , Automated X-ray Inspection of Aluminum castings , IEEE Trans.vol.10,No.1,January 1988
- [7] R.F.Hank,U.Hassler,K.Heil , Fast Automatic X-Ray Image Processing by Means of A New Multistage Filter for Background Modelling ,IEEE Trans.1994
- [8] H.Boerner, Feature extraction by grayscale morphological operations-A comparison to DOG filters ,TH0250-1,IEEE Trans.1989
- [9] Krazuhi Sato,Hiroshi Kan'no,Tustomu Ito, System for Inspection pad-printed Characters Using The Normalized Correlation of The Segmented Character Images ,CH22976-9, IEEE Trans.1991

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

การหาค่าขีดเริ่มเปลี่ยนเฉพาะจุดภาพด้วยวิธีการเลือกอัตโนมัติของจุดเมล็ด

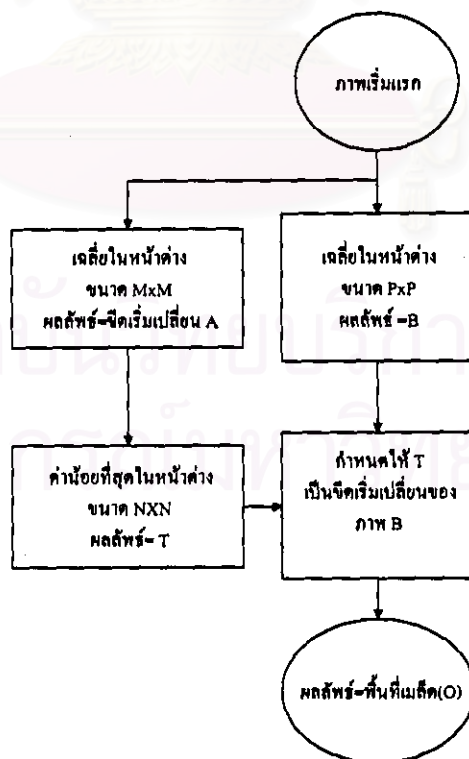
(Automatic Selection of Seed Points)

การหาค่าขีดเริ่มเปลี่ยนเฉพาะจุดภาพเป็นขั้นตอนวิธีที่มีความอ่อนตัวดีมาก และยังทนทานต่อสัญญาณรบกวนได้ดี กระบวนการทำงานของขั้นตอนวิธีนี้อธิบายได้ดังข้างล่าง

ขั้นแรกคือต้องหาค่าเฉลี่ยของภาพเริ่มต้น โดยการกำหนดจุดเริ่มต้นแล้วนำจุดเพื่อนบ้านที่อยู่รอบๆ หน้าต่างขนาด $M \times M$ มาบวกกันแล้วได้ค่าเฉลี่ยออกมา ทำเช่นนี้ทั่วทั้งภาพ

ขั้นที่สองให้ใช้ค่าที่น้อยที่สุดของค่าเฉลี่ยโดยเลือกจากจุดเพื่อนบ้านขนาด $N \times N$ มาเป็นค่าขีดเริ่มเปลี่ยน

ขั้นตอนสุดท้ายคือการนำเอาภาพต้นแบบมาหาค่าเฉลี่ยด้วยหน้าต่างขนาด $P \times P$ แล้วค่านี้จะถูกนำไปเปรียบเทียบกับขีดเริ่มเปลี่ยนที่ได้ในขั้นตอนที่สอง ณ จุดเดียวกัน การใช้หน้าต่างขนาด $P \times P$ ในการหาค่าเฉลี่ยแทนที่จะใช้จุดภาพเพียงจุดเดียวนั้นมีประโยชน์มาก เพราะทำให้อัตราสัญญาณต่อสัญญาณรบกวน (Signal to Noise Ratio) มีค่าเพิ่มขึ้น แผนภูมิสายงานการหาค่าขีดเริ่มเปลี่ยนแสดงดังรูปที่ ก.1 ข้างล่างนี้

รูป ก.1 แผนภูมิสายงานการหาค่าขีดเริ่มเปลี่ยน

กำหนดให้ $f(x,y)$ เป็นภาพต้นแบบ หาค่าเฉลี่ยของ $f(x,y)$ ได้ดังสมการ ก.1

$$A(x,y) = \frac{1}{(2k+1)^2} \sum_{j=-k}^{+k} \sum_{i=-k}^{+k} f(x-i, y-j) \quad (\text{ก.1})$$

เมื่อ $k = (M-1)/2$

และตัวแทนจุดของภาพต้นแบบหาได้ดังสมการ ก.2

$$B(x,y) = \frac{1}{4} \sum_{j=0}^{+1} \sum_{i=0}^{+1} f(x-i, y-j) \quad (\text{ก.2})$$

สมการสุดท้ายใช้เพื่อกำหนดระดับของจุดภาพดังสมการ ก.3

$$\alpha(x,y) = \begin{cases} 1 & \text{if } B(x,y) > \min\{A(x-i, y-j) \mid \frac{1-N}{2} \leq i, j \leq \frac{N-1}{2}\} \\ 0 & \text{elsewhere} \end{cases} \quad (\text{ก.3})$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ตัวกรองสัณฐาน(Morphological Filter)

ตัวกรองสัณฐานประกอบด้วยตัวปฏิบัติการซึ่งได้แก่ ตัวปฏิบัติการถ่าง (Dilation) และตัวปฏิบัติการกร่อน (Erosion) ส่วนประกอบอีกหนึ่งของตัวกรองชนิดนี้คือ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure Element)

กำหนดให้ B เป็นโครงสร้างองค์ประกอบ และให้ D คือผลของการนำภาพ A มาผ่านตัวกรองที่ใช้ตัวปฏิบัติการขี้ด สามารถเขียนเป็นสมการ

$$\begin{aligned} D(x, y) &= \max_{i,j} (A(x-i, y-j) + B(i, j)) \\ &= A \oplus B \end{aligned} \quad (\text{ข.1})$$

ค่าที่มากที่สุดที่ทุกจุด ij ในโดเมนของ B เช่นเดียวกับที่ $x-i, y-j$ จะอยู่ในโดเมนของ A

การใช้ตัวปฏิบัติการหดกับภาพ A ด้วยวัตถุโครงสร้าง B เมื่อ E คือผลของการนำภาพ เขียนเป็นสมการ

$$\begin{aligned} E(x, y) &= \min_{i,j} (A(x-i, y-j) - B(-i, -j)) \\ &= A \ominus B \end{aligned} \quad (\text{ข.2})$$

การทำภาพเปิด (Opening) คือการกรองที่ใช้ตัวปฏิบัติการกร่อน แล้วตามด้วยตัวปฏิบัติการถ่างในทางกลับกันการทำภาพปิด (Closing) คือการใช้ตัวปฏิบัติการถ่างแล้วตามด้วยตัวปฏิบัติการกร่อน เพื่ออธิบายการทำงานของการทำงานที่ใช้ตัวปฏิบัติการขี้ดและตัวปฏิบัติการหดด้วยตัววัตถุโครงสร้างทรงกลม ให้นำถึงวัตถุทรงกลมสามมิติหรือลูกบอลกลิ้งแนบไปกับผิวของวัตถุเป้าหมายแล้วทำให้วัตถุเป้าหมายบริเวณที่ลูกบอลไปสัมผัสนั้นมีขนาดใหญ่เพิ่มขึ้นเท่ากับเส้นผ่านศูนย์กลางของลูกบอลในกรณีของตัวปฏิบัติการขี้ด และวัตถุเป้าหมายจะมีขนาดเล็กลงเท่ากับเส้นผ่านศูนย์กลางของลูกบอลในกรณีของตัวปฏิบัติการหด ดังรูปที่ ข.1 แสดงการทำภาพเปิดและการทำงานปิด

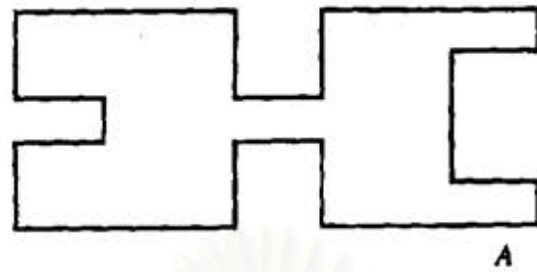
สมการ ข.3 การทำภาพเปิด

$$A \circ B = (A \oplus B) \ominus B \quad (\text{ข.3})$$

สมการ ข.4 การทำภาพปิด

$$A \bullet B = (A \oplus B) \ominus B$$

(ข.4)

A

(ก)

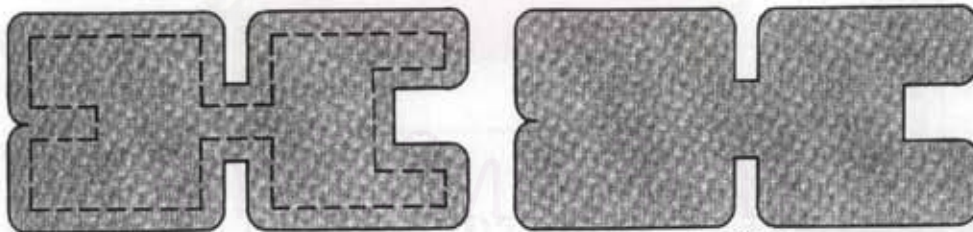

$A \ominus B$

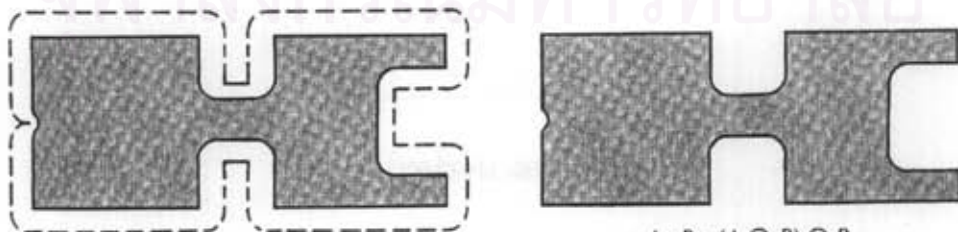

$A \bullet B = (A \ominus B) \oplus B$

(ข)

$A \oplus B$

$A \bullet B = (A \oplus B) \ominus B$

(ค)

รูป ข.1 การใช้ตัวกรองสี่เหลี่ยม (ก) ภาพต้นแบบ (ข) การทำภาพเปิด (ค) การทำภาพปิด

ภาคผนวก ก

โปรแกรมตรวจพินิจข้อมูลมินิม

ในงานวิจัยนี้การพัฒนาโปรแกรมตรวจพินิจข้อมูลมินิมบนเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ช่วยในการตรวจพินิจข้อมูลมินิมให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ซึ่งโปรแกรมในส่วนนี้พัฒนามาจากทฤษฎีการประมวลผลภาพ นอกจากนี้ยังมีโปรแกรมอีกส่วนหนึ่งที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อช่วยในการหาประสิทธิภาพของโปรแกรมตรวจพินิจข้อมูลมินิม ซึ่งโปรแกรมในส่วนนี้จะอ้างอิงถึงหลักการทางสถิติ ดังอธิบายต่อไปนี้

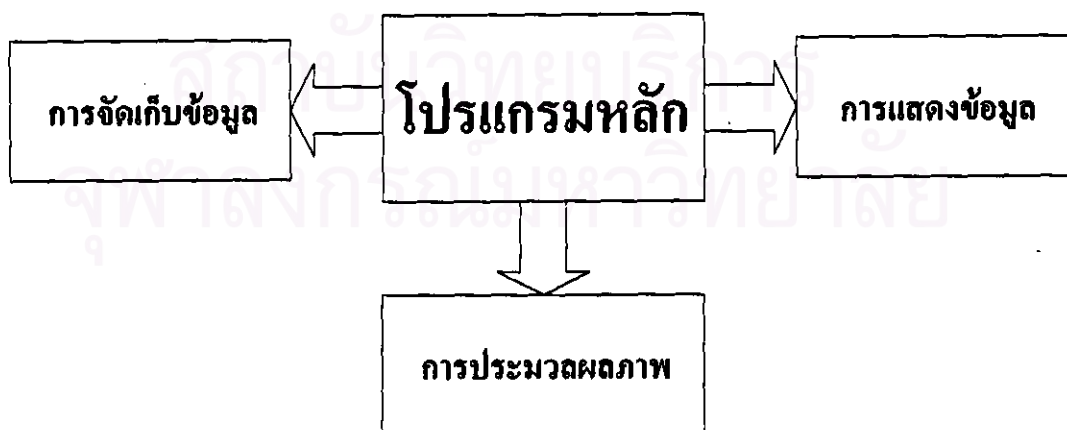
ก.1 โปรแกรมตรวจพินิจข้อมูลมินิม

โปรแกรมตรวจพินิจข้อมูลมินิมพัฒนามาจากตัวแปลภาษา(Compiler)ไมโครซอฟต์วิซวลซีพลัสพลัส เวอร์ชัน 6.0 (Microsoft Visual C++ 6.0) โดยมีวัตถุประสงค์ขั้นต้นในการพัฒนาดังนี้

1. สามารถเก็บภาพจากเครื่องเล่นวีดีโอเป็นข้อมูลภาพดิจิทัลได้
2. สามารถนำภาพที่เก็บไว้มาแสดงใหม่ได้
3. สามารถประมวลผลตามทฤษฎีประมวลผลภาพเพื่อตรวจพินิจข้อมูลมินิมได้
4. สามารถแสดงข้อมูลบางส่วนที่ใช้ในโปรแกรมได้

ก.1.1 โครงสร้างของโปรแกรมตรวจพินิจข้อมูลมินิม

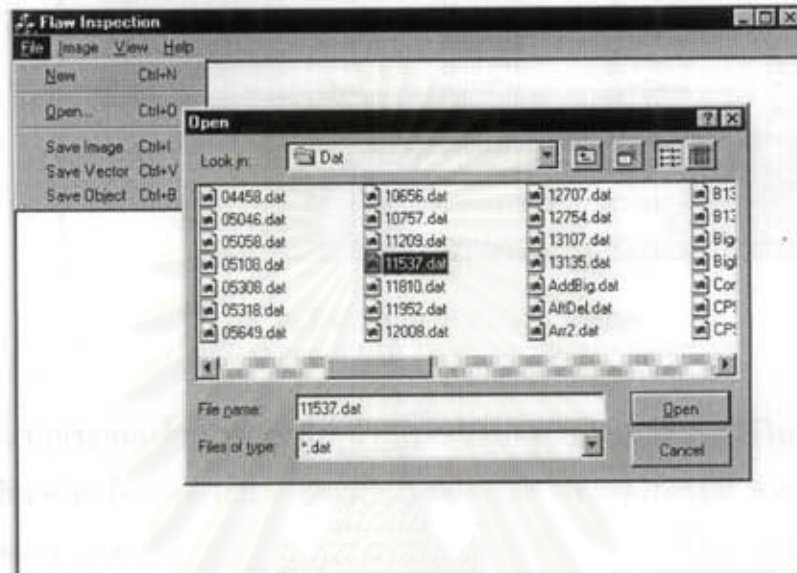
ในการออกแบบโปรแกรมตรวจพินิจข้อมูลมินิมนี้ แบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลักๆ โดยแบ่งตามเมนู ดังแสดงใน รูปที่ ก.1

รูปที่ ก.1 ภาพโครงสร้างระบบของโปรแกรมตรวจพินิจข้อมูลมินิม

เมนูแรกประกอบด้วย โมดูลที่ทำหน้าที่ในการสร้างเพิ่มข้อมูลภาพ, เก็บเพิ่มข้อมูลภาพ เก็บข้อมูลเวกเตอร์(Vector), เก็บข้อมูลวัตถุ(Object) และเปิดเพิ่มข้อมูลภาพที่มีอยู่แล้ว ซึ่งเมนูนี้สร้างความสะดวกมากในการพัฒนาโปรแกรม เพราะเก็บข้อมูลภาพจากเครื่องเล่นวิดีโอเพียงครั้งเดียวก็สามารถเปิดข้อมูลภาพนั้นมาใช้บ่อยๆ ได้ ดังแสดงในรูปที่ ก.2

รูปที่ ก.2 เมนูสำหรับจัดเก็บข้อมูลภาพ

เมนูที่สองประกอบด้วย โมดูลที่ทำหน้าที่ประมวลผลตามทฤษฎีประมวลผลภาพเพื่อหารอยดำหนิของล้อรถมินิมั ดังแสดงในรูปที่ ก.3 ซึ่งมีทั้งหมด 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วย การเก็บข้อมูล(Data Acquisition) และการประมวลผลก่อน (Preprocessing)

ส่วนที่ 2 ประกอบด้วย การแบ่งส่วน(Segmentation) และการแทน(Representation) ที่ใช้เกณฑ์เพื่อตรวจพินิจหารอยดำหนิขนาดใหญ่

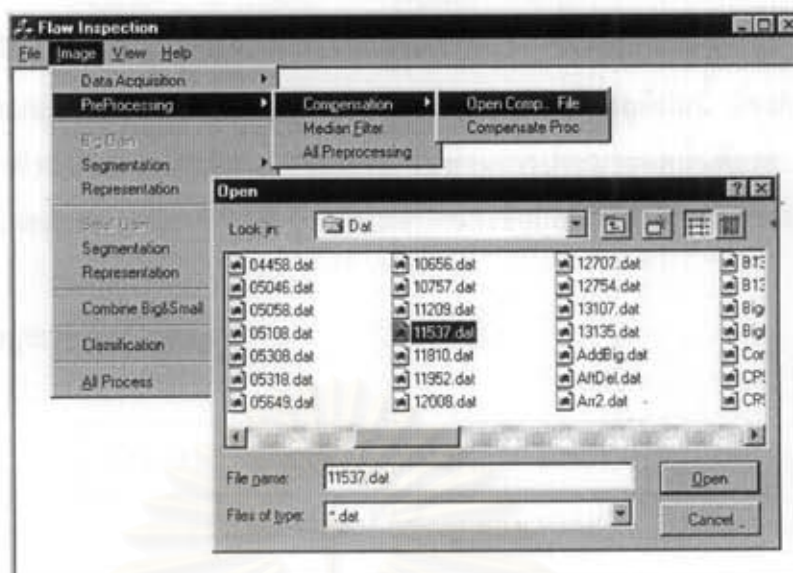
ส่วนที่ 3 ประกอบด้วย การแบ่งส่วน(Segmentation) และการแทน(Representation) ที่ใช้เกณฑ์เพื่อตรวจพินิจหารอยดำหนิขนาดเล็ก

ส่วนที่ 4 คือการรวมกันของผลลัพธ์ในส่วนที่ 2 และ ส่วนที่ 3

ส่วนที่ 5 คือการจำแนกวัตถุ(Classification) ด้วยเงื่อนไขทั้ง 6 แบบ

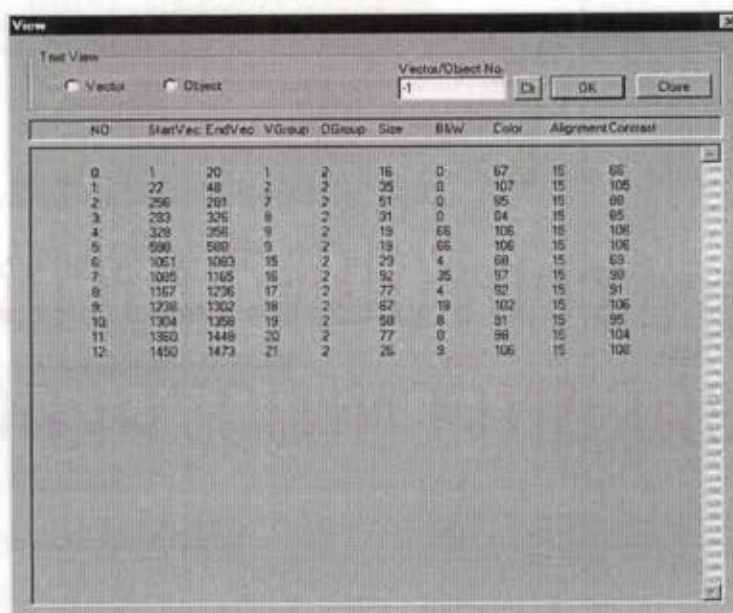
ส่วนที่ 6 คือการทำประมวลผลภาพทั้งหมดจากตั้งแต่ส่วนที่ 1 ถึงส่วนที่ 5

รูปที่ ก.3 เมนูการประมวลผลภาพ

เมนูที่สามประกอบด้วย โมดูลที่ทำหน้าที่ในการแสดงข้อมูลบางส่วนที่ใช้ในโปรแกรมซึ่งมีทั้งข้อมูลที่เป็นเวกเตอร์(Vector)และข้อมูลที่เป็นวัตถุ(Object) ดังแสดงในรูปที่ ก.4 ตัวเลขที่ใส่ในช่องหมายเลขของเวกเตอร์หรือวัตถุ(Vector/Object No.) ถ้าเป็น -1 หมายถึงต้องการในแสดงผลทั้งหมดของเวกเตอร์หรือวัตถุซึ่งแล้วแต่การเลือกปุ่มวิทยุ(Radio Button) ถ้าใส่เลขบวกหมายถึงต้องการให้แสดงเฉพาะเวกเตอร์หรือวัตถุหมายเลขนั้น

รูปที่ ก.4 เมนูการแสดงผลข้อมูลที่ใช้ในโปรแกรม

ก.1.2 โครงสร้างข้อมูลของการตรวจพินิจข้อมูลนิมิต

ในการออกแบบโครงสร้างข้อมูลของโปรแกรมการตรวจพินิจข้อมูลนิมิตนี้ ต้องคำนึงถึงการจัดการข้อมูลของส่วนประมวลผลภาพเป็นอย่างยิ่ง ในส่วนการประมวลผลนั้นต้องการอ้างอิงถึงข้อมูลที่เป็นเวกเตอร์และของมูลที่เป็นวัตถุ ดังนั้นชนิดของข้อมูลที่ใช้ในโครงสร้างข้อมูลจึงแบ่งเป็น 2 ชนิดคือ

1. ข้อมูลเวกเตอร์(Vector)

StartX	StartY	EndX	EndY
--------	--------	------	------

รูปที่ ก.5 โครงสร้างข้อมูลของเวกเตอร์

StartX : ตำแหน่งเริ่มต้นของเวกเตอร์ในแนวแกนนอน

StartY : ตำแหน่งเริ่มต้นของเวกเตอร์ในแนวแกนตั้ง

EndX : ตำแหน่งสุดท้ายของเวกเตอร์ในแนวแกนนอน

EndY : ตำแหน่งสุดท้ายของเวกเตอร์ในแนวแกนตั้ง

2. ข้อมูลวัตถุ(Object)

StartVec	EndVec	VecGroup	ObjGroup	Size	Color	B_W	Group	Align	Const
----------	--------	----------	----------	------	-------	-----	-------	-------	-------

รูปที่ ก.6 โครงสร้างข้อมูลของวัตถุ

StartVec : ตำแหน่งเริ่มต้นของเวกเตอร์ในวัตถุนั้น

EndVec : ตำแหน่งสุดท้ายของเวกเตอร์ในวัตถุนั้น

VecGroup : กลุ่มของเวกเตอร์ที่รวมกันเป็นวัตถุ

ObjGroup : กลุ่มของวัตถุอยู่รวมกัน

Size : ค่าขนาดของวัตถุ

Color : ค่าสีของวัตถุ

B_W : ค่าความขาวดำของวัตถุ

Group : ค่าการอยู่รวมกันของวัตถุ

Align : ค่าการเรียงตัวของกลุ่มวัตถุ

Const : ค่าความเปรียบต่างของวัตถุ

ค.2 โปรแกรมช่วยในการหาประสิทธิภาพของโปรแกรมตรวจพินิจออลูมินัม

โปรแกรมช่วยในการหาประสิทธิภาพของโปรแกรมตรวจพินิจออลูมินัมเป็นโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นเพื่อการหาค่าทางสถิติความถูกต้องในการตรวจพินิจออลูมินัมของโปรแกรมตรวจพินิจออลูมินัม โดยมีวัตถุประสงค์ขั้นต้นในการพัฒนาดังนี้

1. สามารถเปลี่ยนข้อมูลจากแฟ้มข้อมูล(Dat File)ที่เก็บข้อมูลวัตถุ(Object)มาอยู่ในฐานข้อมูล(Data Base)ได้
2. สามารถคำนวณค่าทางสถิติความถูกต้องในการตรวจพินิจออลูมินัมจากฐานข้อมูลได้

ค.2.1 โครงสร้างของโปรแกรมช่วยในการหาประสิทธิภาพของโปรแกรมตรวจพินิจออลูมินัม

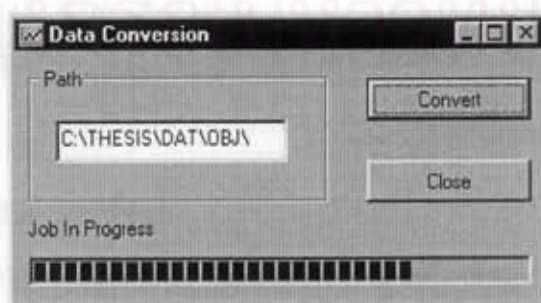
นั้

ในการออกแบบโปรแกรมช่วยในการหาประสิทธิภาพของ โปรแกรมตรวจพินิจออลูมินัมนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนตามวัตถุประสงค์ โดยมี 2 โมดูลที่ทำงานร่วมกันดังแสดงในรูปที่ ค.7

รูปที่ ค.7 ภาพโครงสร้างระบบของโปรแกรมช่วยในการหาประสิทธิภาพของ โปรแกรมตรวจพินิจออลูมินัม

โมดูลแรกทำหน้าที่เปลี่ยนข้อมูลจากแฟ้มข้อมูล(Dat File)ที่เก็บข้อมูลวัตถุ(Object)มาอยู่ในฐานข้อมูล(Data Base) ซึ่งโปรแกรมส่วนนี้พัฒนาด้วยตัวแปรภาษาไมโครซอฟต์วิซวลเบสิกเวอร์ชัน 6.0 (Microsoft Visual Basic 6.0) ดังแสดงในรูปที่ ค.8

รูปที่ ค.8 โปรแกรมเปลี่ยนแฟ้มข้อมูลเข้าสู่ฐานข้อมูล

โมดูลที่สองทำหน้าที่คำนวณค่าทางสถิติความถูกต้องในการตรวจพินิจล้อยู่น้ำมันจากฐานข้อมูล ซึ่งเขียนด้วยภาษา SQL เพื่อหาค่าทางสถิติ โดยไมโครซอฟต์แอคเซส 97 (Microsoft Access 97) เป็นเครื่องมือในการพัฒนา คำสั่ง SQL Command ที่ใช้หาค่าทางสถิติมีดังนี้

1. การหาจำนวนของวัตถุ โดยแยกตามชนิดของวัตถุจากตาราง Dat
 “ SELECT ActType, Count(ActType) FROM Dat GROUP BY ActType “
2. การหาค่าเฉลี่ย(Mean)และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)ขนาด โดยแยกตามชนิดของวัตถุจากตาราง Dat
 “ SELECT ActType, Avg(Size) , StDev(Size) FROM Dat GROUP BY ActType “
3. การหาค่าเฉลี่ย(Mean)และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)สี โดยแยกตามชนิดของวัตถุจากตาราง Dat
 “ SELECT ActType, Avg(Color) , StDev(Color) FROM Dat GROUP BY ActType “
4. การหาค่าเฉลี่ย(Mean)และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)ความขาวดำ โดยแยกตามชนิดของวัตถุจากตาราง Dat
 “ SELECT ActType, Avg(B_W) , StDev(B_W) FROM Dat GROUP BY ActType “
5. การหาค่าเฉลี่ย(Mean)และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)การเรียงตัว โดยแยกตามชนิดของวัตถุจากตาราง Dat
 “ SELECT ActType, Avg(Align) , StDev(Align) FROM Dat GROUP BY ActType “
6. การหาค่าเฉลี่ย(Mean)และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)การเบี่ยงต่าง โดยแยกตามชนิดของวัตถุจากตาราง Dat
 “ SELECT ActType, Avg(Const) , StDev(Const) FROM Dat GROUP BY ActType “

ก.2.2 โครงสร้างของฐานข้อมูล

การออกแบบโครงสร้างฐานข้อมูลจะอ้างอิงจากโครงสร้างข้อมูลในหัวข้อ ก.1.2 และมีบางส่วนที่เพิ่มเติมเข้าไป เพื่อให้การคำนวณทางสถิติสะดวกยิ่งขึ้น ดังอธิบายต่อไปนี้

หมายเลข	ชื่อ	ชนิดข้อมูล	ขนาด
1	StartVec : ตำแหน่งเริ่มต้นของเวกเตอร์ในวัตถุนั้น	จำนวนเต็ม(Int)	4 ไบต์
2	EndVec : ตำแหน่งสุดท้ายของเวกเตอร์ในวัตถุนั้น	จำนวนเต็ม(Int)	4 ไบต์
3	VecGroup : กลุ่มของเวกเตอร์ที่รวมกันเป็นวัตถุ	จำนวนเต็ม(Int)	4 ไบต์
4	ObjGroup : กลุ่มของวัตถุอยู่รวมกัน	จำนวนเต็ม(Int)	4 ไบต์
5	Size : ค่าขนาดของวัตถุ	จำนวนเต็ม(Int)	4 ไบต์
6	Color : ค่าสีของวัตถุ	จำนวนเต็ม(Int)	4 ไบต์
7	B_W : ค่าความขาวดำของวัตถุ	จำนวนเต็ม(Int)	4 ไบต์
8	Group : ค่าการอยู่รวมกันของวัตถุ	จำนวนเต็ม(Int)	4 ไบต์
9	Align : ค่าการเรียงตัวของกลุ่มวัตถุ	จำนวนเต็ม(Int)	4 ไบต์
10	Const : ค่าความเปรียบต่างของวัตถุ	จำนวนเต็ม(Int)	4 ไบต์
11	ObjType: ชนิดของวัตถุที่สังเกตด้วยตา A: โครงสร้างหลัก B: รอยดำหนึขนาดใหญ่ C: รอยดำหนึขนาดเล็ก D: วัตถุอื่นๆ	ตัวอักษร(Char)	1 ไบต์
12	DateTime: วันเวลาที่เก็บข้อมูล		4 ไบต์

ตาราง ค.1 โครงสร้างฐานข้อมูล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นายมานะชัย อุดมดี เกิดเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ.2514 ที่ จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า จาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในปีการศึกษา 2535 จากนั้นได้เข้าทำงานที่ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2538 ปัจจุบันเป็นพนักงานของศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ ตำแหน่ง ผู้ช่วยนักวิจัย 1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย